

Lierop, 12 oktober 2002

***Toespraak ter gelegenheid van de onderscheiding 'het Zilveren Schild van de NBFS' aan Mies
Sijbers***

gehouden door hoofdman Henk Berkers van het Gilde van Sint Antonius Abt Lierop

Beste Mies, Tonnie, kinderen Sijbers, kleinkinderen, gildenbroeders en gildenzusters

Ik maak niet graag onderscheid tussen de gildenbroeders en gildenzusters van ons gilde, maar hoe je het ook wendt of keert: Mies Sijbers onderscheidt zichzelf op natuurlijke wijze van de anderen. Dit onderscheid ligt voornamelijk in het aantal onderscheidingen, die hem in de loop der tijd zijn opgespeld. Zijn uniform, is door al die decoraties zo lek als een vergiet geworden. Ik denk dat hij onderhand zelf niet meer weet hoe 't allemaal scheidt. Om 't geheugen wat op te frissen, zou ik bij deze gelegenheid alle onderscheidingen, op gildengebied, op willen sommen die hem ten deel zijn gevallen.

- in 1984 ontving hij 'n zilveren draagspeld ter gelegenheid van zijn 25-jarig lidmaatschap van ons gilde, wat volgens mij nog door hemzelf uitgereikt is
- in 1990 'n gemeentelijk onderscheiding
- in 1997 werd hij door burgemeester Vos vereerd met 'n koninklijke onderscheiding: hij werd Ridder in de Orde van Oranje Nassau
- in dat zelfde jaar werd hij onderscheiden door ons eigen gilde als Erebroeder in Groen, misschien wel de meest waardevolle
- in 2001 werd hij opgenomen in de Europese Gemeenschap van Historische Schuttersgilden (de EGS) als Broeder in de Ridderorde van de Heilige Sebastiaan in Europa

Heb ik er eentje gemist, Mies?

En dan vandaag tijdens de Hoofdliedendag in het provinciehuis in Den Bosch kreeg hij uit handen van de federatievoorzitter van de Noord-Brabantse Federatie van Schuttersgilden (de NBFS) de heer Th van der Weijden, nòg een hoge onderscheiding nl.: het Zilveren Schild van de NBFS.

Dit ereteken is hem uitgereikt vanwege zijn vele verdiensten voor de federatie, waarbij hij sinds 1990 als afgevaardigde vanuit kring Peelland optreedt, sinds 1994 plaatsvervangend federatie-bestuurslid is en waarbij hij sinds 1997 zelfs als vice-voorzitter zijn opwachting maakte.

In 1997 nam hij ook zitting in het interfederatief overlegorgaan tussen de NBFS (de Noord-Brabantse federatie), de GFS (de Gelderse federatie) en de OLS (de Limburgse variant). In de persoon van Mies vond men hem dè ideale kandidaat, niet alleen vanwege zijn diplomatieke kwaliteiten, maar ook vanwege zijn multi-provinciale bindingen: een geboren en getogen Limburger, die in Brabant leeft en woont en die niet alleen Gelderse worst lust, maar alle worsten: als het maar geen eenheidsworst is. Ook heeft hij met zijn zetel in het EGS betrekkingen op Europees niveau. Regelmatig vertoeft hij in het buitenland om diverse zaken van organisatorische voor het gildenwezen te regelen. Hij heeft zich o.a. bemoeid met het **Europees** schutterstreffen in

Garrell Duitsland **gehouden in** 2000 en **het komende Europees schutterstreffen** in 2003
te Oostenrijk.

Ook vanwege zijn tomeloze inzet voor kring Peelland wordt hij alom gewaardeerd, vooral omdat hij verkiest zo dicht mogelijk bij de gilden en hun gildenbroeders te staan. In 1990 werd hij in het bestuur van kring Peelland gekozen en kreeg niet lang daarna de functie van tweede secretaris en vice-voorzitter. Na het overlijden van de toenmalige kringvoorzitter Ferd van Thiel in 1996 fungeerde hij als interim-voorzitter. De opengevallen vacature van kringvoorzitter werd in 1997 in principe verleend aan Loek Swinkels, maar vanwege zakelijke verplichtingen kon hij zich destijds voor deze functie voorlopig niet vrijmaken. Mies was bereid zich kandidaat te stellen om die beperkte periode van vier jaar op te vullen en werd unaniem tot kringvoorzitter gekozen. En ik mag gerust hardop zeggen dat zijn voorkomen en functioneren door de 21 aangesloten gilden uitermate goed bevallen is. Begin dit jaar gaf Mies de scepter over aan zijn opvolger Loek Swinkels. En om een beetje in de voetstappen van Mies te kunnen treden, moet de heer Swinkels nu wel uit een geheel ander vaatje tappen.

Ik ben vandaag niet persoonlijk bij de huldiging aanwezig geweest en ik weet niet of de federatie-voorzitter van der Weijden bij zijn toespraak ook nog gesproken heeft, wat jouw betekenis is voor ons gilde. Want één ding is zeker en dat kan elke gildenbroeder en -zuster hier beamen: wat jij voor ons gilde betekend hebt en nu nog steeds betekent, is niet in woorden uit te drukken. Door jouw enthousiasme is ons gilde een van de meest florierende verenigingen geworden en gebleven. Het is werkelijk teveel om op te noemen bij welke aangelegenheden je direct of indirect bij betrokken bent geweest. Niet alleen destijds op bestuurlijk niveau, maar ook nu nog steeds wanneer er hand- en spandiensten verricht dienen te worden, ben je altijd bereid letterlijk en figuurlijk de handen flink uit de mouw te steken. Door jouw verworven connecties op diverse niveaus, heb je ons gilde altijd met gepaste trots uit weten te dragen aan werkelijk ieder persoon en instantie die het nou wel of niet wilde weten.

Door 't feit, dat je vandaag door de Noord-Brabantse Federatie van Schuttersgilden bent onderscheiden met het Zilveren Schild en mede door 't feit, dat wij zeer trots en dankbaar zijn dat we een gildenbroeder in hart en nieren zoals jij binnen onze gelederen mogen hebben -bij het gilde van Sint Antonius Abt-, hebben wij gemeend jou een vendelhulde aan te bieden en hiermee je te feliciteren met je vandaag verkregen eerbewijs.